

[Holdgaard.]

holdene er i saadanne Kommuner som f. Eks. Ikast Kommune, saa kan jeg svare, at der paa alle Omraader er Fremgang, det er ikke en Stationsby, som i særlig Grad staaar tilbage i Kulturudvikling, der er Vandværk, Elektricitet, delvis brolagte Gader, Apotek, Læge, Dyrlæge, Bank og Sparekasse, altsaa alle de kulturelle Institutioner, som paa en vis Maade er nødvendige for Opretholdelse af et fornødt og sundt Forretningsliv. Ganske vist har vi intet Teater, vi maa nøjes med det beskedne Bidrag, vi skal give til Anstalten paa Kongens Nytorv, men det har vi ogsaa kunnet klare os med hidindtil.

Hvad angaar de Skatter, som nu kan svares i Ikast Kommune, saa ligger det saaledes, at vi i 1909, altsaa paa det Tidspunkt, da vi udstemte Spiritusbevillingen, svarede ca. 24 000 Kr. i personlige Skatter, og nu svarer vi 122 000 Kr. Man vil saaledes se, at der heller ikke er nogen særlig Tilbagegang i økonomisk Henseende. Nogle vil maaske spørge, om Byen da, siden den er gaaet saaledes fremad, har været særligt begunstiget af Staten. Dertil kan jeg svare: Nej, paa ingen Maade. Jeg kan saaledes nævne, at de Stationsbyer, jeg har nævnt, og hvor man har beholdt Spiritusbevillingen, er saa at sige næsten alle udstyret med flotte Posthuse, medens vi i Ikast Kommune maa nøjes med, hvad man kunde kalde et lille beskedent Hul, hvor der næsten ikke er Plads til Landposten eller de Pakker, der skal afsendes. Saaledes er det virkelige Forhold, og de Bygninger, som nødvendigvis har maattet opføres for at skaffe Bolig til Befolkningen, er opført uden nogen Støtte hverken fra Stat eller Kommune. Jeg nævner dette som Bevis for, at man kan leve og gaa frem i Udvikling uden at have en Spirituskro, for det synes, som om der er ærede Medlemmer, der er hildet i den gamle Opfattelse, at det vil gaa saa riv-splintrende galt, hvis man nedstemmer Spiritusbevillingen. For mig er det meget naturligt, at det er gaaet, som det er, for det er givet, at de Penge, som man sparer til de stærke Drikke, kan man bruge til noget mere nyttigt, til f. Eks. at sætte Arbejder i Gang for. Hvis det ærede Medlem Hr. Jønson, som har saa stor og stærk Interesse for Arbejdsløsheden, virkelig vil være med til at gøre en god Indsats for at afhjælpe den, saa tror jeg, han skulde gaa i Samarbejde med os for at faa indskrænket den forfærdelige Spiritustrafik, der findes her i Landet.

Jeg vil da gerne slutte disse Betragtninger med at sige, at naar jeg er Medforslags-

stiller, er det bl. a. af de to Grunde, jeg har nævnt: for at være med til, om man gennem en saadan Lov kunde fjerne nogle af de Faldgruber, der ligger særlig paa de unges Vej, nemlig de mange Værtshuse, der findes her i Landet, saaledes som Ordføreren for Forslagsstillerne jo oplyste, men ogsaa, fordi Erfaringerne viser, at der, hvor man, som man siger, tør tage Tyren ved Hornene, nemlig Alkoholen, og smide den ud, der bliver der Betingelser for Fremskridt og Energiudfoldelse, og derfor kan jeg kun med al den Energi, jeg er i Besiddelse af, anbefale ærede Medlemmer, at de tager saa velvilligt paa det forelagte Forslag, som det er muligt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. C. Heilesen): Naar der under Forhandlingerne fra flere Sider har lydt Beklagelse over, at den danske Afholdsbevægelse ved, som det er omtalt af det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen, paa alle de Steder, hvor Bevægelsen fatter sine Beslutninger, enstemmigt at vedtage at slutte sig til det foreliggende Forslag formentlig skulde have svigtet sine oprindelige Principper, turde der vel være Anledning for Koncipisten af Lovforslaget, der kan føre stærke Slægtstraditioner tilbage til Afholdsbevægelsens første Tid her i Landet, til at standse og underøge, om det er rigtigt, at han saaledes er vanslågtet fra sine Fædre, hvis han ikke just gennem Traditionen vidste, at Klagerne er ubegrundede. Blandt de mange Vidnesbyrd, der foreligger herom, skal jeg indskrænke mig til at fremdrage en Beslutning fra Danmarks Afholdsforenings Aarsmøde i Odense i 1887, 5 Aar før det Aar, 1892, da det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde han blev Medlem. Som Afslutning paa en Forhandling om Emnet: Hvilket Krav stiller Danmarks Afholdsforening til Lovgivningsmagten? vedtog Danmarks Afholdsforenings Aarsmøde i Odense i Slutningen af Juni 1887 følgende Beslutning, som jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere, ligesom jeg i det hele taget udbeder mig Tilladelse til nogle faa Citater. Ved det omtalte Aarsmøde i Dagene den 28.—30. Juni 1887 vedtog Danmarks Afholdsforenings Delegeretmøde følgende Beslutning:

„Delegeretmødet udtaler i Tilslutning til den førte Forhandling om Emnet: I hvilken Retning ønsker „Danmarks Afholdsforening“ Lovgivningens Støtte til Bekæmpelse af Drikkeøndet?

At „Danmarks Afholdsforening“s Maal er Love, der givende Ret til sognevis, eller hele Landet over, ved Afstemning at ophæve Tilvirkning af og Handel